

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 7 febr. 1893, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af mark från en vid Östersunds stad belägen kronolägenhet.

(I. A.)

Enligt hvad i en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 8) af den 10 december 1892 meddelas, har af den landshöfdingen i Jemtlands län förr anslagna, numera till statsverket indragna och för dettas räkning utarrenderade vretlotten n:o 153 vid Östersunds stad, jemlikt kongl. brefvet den 8 januari 1846, upplåtits ett mindre område till tomtplats för länets lasarettbyggnader. På sätt af samma proposition vidare inhemtas, skär allmänna landsvägen vretlotten i två delar, af hvilka den öster om landsvägen belägna sträcker sig fram till en utmed länsfängelset löpande gata och utöfver omförmälda tomtplats innehåller en areal af 49,980 kvadratfot. Längst i öster å samma del af vretlotten och nära intill nämnda gata är en till länsfängelse fordom använd byggnad kvarstående, hvilken efter öfverlåtelse numera eges af Östersunds stad, som anordnat densamma till epidemisjukhus samt i följd af öfverenskommelse med vretlottens arrendator till löpande arrendeperiods slut, den 14 mars 1894, innehar den plats, hvarå byggnaden är belägen, jemte ett inhägnadt område, tillhopa innefattande 6,612 kvadratfot.

Sedan hos Kongl. Maj:t *dels* Jemtlands läns landsting anhållit, att den östligaste, mellan nuvarande sjukhustomten och den utmed länsfängelset löpande gatan belägna delen af omförmälda vretlott, med undantag af det område om 6,612 kvadratfot, hvarå det till epidemisjukhus inrättade gamla

länsfängelset funnes uppfördt, måtte från och med den 14 mars 1894, då tiden för gällande arrendekontrakt om vretlotten tilländaginge, till lands-tinget med full eganderätt öfverlätas, att till ökad tomtutrymme för länets sjukvårdsinrättningar användas, dels ock Östersunds stadsfullmäktige gjort framställning angående upplåtelse åt staden af visst område af östligaste delen af vretlotten n:o 153 till tomt för stadens epidemisjukhus, hade Kongl. Maj:t i en den 6 april 1887 aflåten proposition föreslagit Riksdagen att medgifva, att Jemtlands läns landsting och Östersunds stadsfullmäktige måtte berättigas att den 14 mars 1894 mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, från ifrågavarande vretlott till sig lösa, landstinget det af detta begärda området, 43,368 qvadratfot, och stadsfullmäktige den till förra länsfängelset hörande inhägnade jordrymd om 6,612 qvadratfot; och hade denna framställning af Riksdagen bifallits.

Nu hade emellertid i en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län med skrifvelse den 2 november 1891 öfverlemnad, till Kongl. Maj:t stäld skrift, länets samma år församlade landsting gjort framställning angående förvärfvande för lasarettets räkning jemväl af den del af vretlotten n:o 153, som vore belägen vester om allmänna landsvägen, med undantag af derifrån till statens jernväg upplåten mark. Såsom skäl för denna begäran hade landstinget åberopat samma förhållanden, som anförts till stöd för lands-tingets ofvan berörda ansökning, eller att den upplåtna tomtplatsen befunnits otillräcklig, i det att nödigt område saknades så väl för anläggning invid sjukhuset af en promenadplats med planteringar för konvalescenter som ock för uppförande af de ytterligare byggnader, hvilka i följd af den ökade folkmängden förr eller senare otvifvelaktigt komme att erfordras; och hade landstinget, som vid ansökningen fogat dels en af stadsingeniören E. Runeberg år 1891 upprättad karta öfver vretlotten n:o 153, dels ock ett af be-mälde stadsingeniör utfärdadt arealbevis, enligt hvilket den i ansökningen afsedda del af vretlotten skulle innehålla en areal af 3,482,6 qvadratmeter eller 39,506,6 qvadratfot, anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen framställa proposition derom, att sistberörda del af vretlotten måtte få af landstinget inlösas på enahanda vilkor, som enligt kongl. brefvet den 27 juni 1887 medgifvits i afseende å den å östra sidan om landsvägen belägna del af samma vretlott.

I ofvanberörda skrifvelse hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande anført, att det område, hvarom nu vore fråga, blifvit jemte annan statsverket tillhörig jord utarrenderadt mot ett årligt arrende af ett hundra kronor och således tillhörde antalet af de kronans egendomar, som jemlikt derom gifna stadganden skulle efter arrendetidens utgång försäljas, derest de icke funnes

vara för något statsverkets ändamål vidare behöfliga; och då enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes mening någon anledning icke förefunnos för bibehållande åt kronan af nämnda område, som deremot i följd af sitt läge lämpligen kunde med nuvarande sjukhustomten förenas och vore för sjukvårdsinrättningens nu ifrågakända utvidgning behöfligt, hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande tillstyrkt bifall till den förenämnda ansökningen.

Domänstyrelsen, hvars utlåtande i ärendet infortrats, hade dervid, med öfverlemnande af ett från förste landmätaren i Jemtlands län infortradt yttrande angående det ifrågavarande områdets areal, utvisande, att denna uppginge till något mindre än förut uppgifvits eller 3,63 kvadratref, för egen del anført, att då denna mark, som utgjorde allt hvad af vretlotten n:o 153 efter förut skedda upplätelser återstode, icke, så vidt styrelsen hade sig bekant, vore för något statsändamål användbar, men deremot, enligt hvad Kongl. Maj:ts befallningshafvande vitsordat, vore för lasarettet behöfligt, styrelsen ansåge sig böra hemställa om bifall till ansökningen.

Med afseende å hvad sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva:

att Jemtlands läns landsting måtte berättigas att den 14 mars 1894 mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, till sig lösa ifrågavarande 3,63 kvadratref mark, innefattande den mellan allmänna landsvägen och jernvägen belägna del af vretlotten n:o 153 vid Östersunds stad;

äfvensom att den härför inflytande köpeskillingen måtte, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Efter erhållen remiss har statsutskottet tagit detta ärende i öfvervägande; och då utskottet icke haft något att emot Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning erinra, får utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 februari 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.